

PO DOZU ADRENALINA U PRIRODOSLOVNI MUZEJ!

Nema boljeg vremena za posjet muzejima od veljače!

Tako smo i mi, učenici 7.C i 7.D razreda, u pratnji naše nastavnice Ljerke Šarin, proveli jedno radno-veselo jutro u Prirodoslovnom muzeju, u okviru terenske nastave iz biologije.

Cilj nam je bio proširiti znanje o mekušcima, što se najbolje može ostvariti u malakološkoj zbirci. Najznačajnija izložba Prirodoslovnog muzeja u Splitu je Malakološka zbirka koju je muzeju poklonila obitelj Bakotić. Zbirka sadrži najrazličitije vrste puževa, školjkaša i glavonožaca, od domaćih vrsta iz Jadranskog mora do brojnih oceanskih primjeraka. Osim mekušaca, tu su izloženi i drugi morski beskralježnjaci o kojima smo učili na satovima biologije, koralji, sružve, rakovi, te neki zanimljivi predstavnici riba i morskih kornjača.

Pod stručnim vođenjem kroz izložbu, saznali smo štošta novoga kao npr.

- da postoje ogromne školjke "ljudožderke" koje se, unatoč imenu, ipak ne hrane ljudima, već uobičajeno za školjke - planktonom,
- da je tropski pužić "moneta" nekada služio kao platežno sredstvo, a zbog tadašnje njegove vrijednosti, pomorci su ga donosili i u naše krajeve pa ga se može vidjeti gdje krsi vrličku narodnu nošnju,
- da su neki puževi služili za dobivanje boja,
- da se ribe "papige" u opasnosti napušu poput balona,
- da školjke bisernice stvaraju bisere od zrnaca pijeska koja slučajno upadnu u njihovo tijelo, tako što oko pijeska izljučuju sjajni sedef, kako ih pijesak ne bi žuljao
- da je ...

Poslije svih tih raznih priča i legendi o mekušcima, obišli smo izložbu kukaca koja je bila uprizorena u šipilji napravljenoj od kartona i papira. Vodič nas je iznenadio ugasivši svjetlo kako bi dočarao šipiljski ugodaj...bilo je preplašenih, što zbog mraka, što zbog kukaca...

Nakon što smo se živi i zdravi "izvukli" iz šipilje, imali smo priliku uživati u primorskoj šumi u društvu prepariranih šumske životinja: jastreba, lisice, vuka, čaglja, poskoka, blavora, puha, divlje svinje ...

Put kroz šumu odveo nas je do završnog dijela posjeta i prostorije u kojoj se održavaju muzejske radionice.

1. Cekavci su se zabavili **radionicom o žabama i zmijama**. Promatrali su preparirane životinje koje se čuvaju u teglama (tzv. mokri preparati). Pokušavali su ih prepoznati, bolje upaznati, a ponešto su naučili i o postupku prepariranja kao i o obilježjima vodozemaca i gmazova.

2. Mi, dekavci, uživo smo se susreli **s kukcima na radionici!**

Najprije smo gledali kratki dokumentarac o temi, ni ne sluteći da se u kutu prostorije, na jednoj grančici, odmaraju paličnjaci. Kukci su se tako vješto stopili s grančicom da ih uopće nismo primijetili dok nam voditelj radionice nije skrenuo pažnju na njih. Oni hrabriji među nama su ih čak i držali!

Vidjeli smo kako se prepariraju i čuvaju člankonošci u zbirkama - pričvršćeni i zatvoreni u kutije (na sreću, ovi kukci u zbirkama nisu bili živi!).

Mikroskopom smo promatrali paukovu nogu i leptirovo krilo.

Na kraju smo dobili zadatak da nacrtamo kukca, prema planu građe tijela (dobili smo predloške za pomoć), onako kako to rade entomolozi. Nastavnica je obećala peticu za najvjerniji crtež.

To ćemo još vidjeti....

Tekst napisale: Martina Dadić i Petra Lelas, 7.D

Fotografije: Ljerka Šarin

SLIKOM KROZ IZLOŽBE...

Čini se da su dekavci oduševljeni primjercima iz malakološke zbirke...

...dok cekavci opušteno uživaju u primorskoj šumi.

Jedan selfie sa šišmišima.

PRIZORI IZ RADIONICA...

Kad grana oživi...

Vidi ti tu hrabrost!

Ipak, nisu svi hrabri kad su kukci u blizini.

Mora se nešto i naučiti!

Kakve li nam sve emocije mogu izazvati obični mali kukci?

Ličinke kukca brašnara uživaju u poklonjenoj im pažnji.

Kako u nekoliko poteza nacrtati kukca da bude prepoznatljiv?

I paukova nogu može pobuditi naš interes.

Voditelj je uživljen u priču o zmijama.

To su mokri preparati zmija.

Draga žabice...baš bih te rado mazio po nosu!

Detaljno upoznavanje (iz svih uglova).